

СРЕДНО УЧИЛИЩЕ „ХРИСТО БОТЕВ”
ГРАД ЛОЗНИЦА, ОБЛАСТ РАЗГРАД

УТВЪРЖДАВАМ:

Р.Костадинова – директор

УЧИЛИЩЕН ЕТИЧЕН КОДЕКС

Училищният етичен кодекс е приет на заседание на Педагогическия съвет - протокол № 8/09.09.2016 г., актуализиран – протокол №9/2025 г. и е утвърден със заповед на директора № РД 01- 1120-356/ 12.09.2025 г.

Етичният кодекс представя стандартите за етично поведение на работещите с деца в СУ „Христо Ботев” град Лозница, регламентира етичните правила, които следва да се прилагат при изпълнение на служебните задължения и при конфликт на интереси, установява норми на поведение

Цели на училищния етичен кодекс:

Да представи основните принципи и ценности, които служителите в училището трябва да познават и прилагат в практиката си.

Да утвърди волята на училищната образователна общност за морални и етични взаимоотношения.

Да насочи поведението и подпомогне служителят в училището в решаването на етични дилеми в своята практика.

Да очертаят моралните отговорности на служителите в училището към учениците, към семейството, към колегите си и към останалите училищни служители, към обществото.

Раздел I ОСНОВНИ ПОЛОЖЕНИЯ

Раздел II МОРАЛНИ ОТГОВОРНОСТИ КЪМ ДЕТЕТО

Раздел III МОРАЛНИ ОТГОВОРНОСТИ КЪМ СЕМЕЙСТВОТО

Раздел IV МОРАЛНИ ОТГОВОРНОСТИ КЪМ КОЛЕГИТЕ

Раздел V МОРАЛНИ ОТГОВОРНОСТИ КЪМ ОБЩЕСТВОТО

Раздел VI ПРОФЕСИОНАЛНО ПОВЕДЕНИЕ

Раздел VII УЧИЛИЩНА КОМИСИЯ ПО ЕТИКА

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Раздел I .ОСНОВНИ ПОЛОЖЕНИЯ

Педагогическите специалисти и служителите в СУ „Христо Ботев” град Лозница изпълняват своите функции като се ръководят от основните ценности и принципи:

Чл. 1. Детството и юношеството са изключително важни периоди от живота на човека.

Чл. 2. Семейството е най- естествената среда за развитието на детето и ученика.

Чл. 3. Всяко дете притежава неповторима уникалност и стойност.

Чл. 4. На всяко дете е гарантирано правото на:

ал.1 свобода на изразяване на мнение;

ал.2 свобода на мисълта, съвестта и религия;

ал.3 формиране на собствени възгледи и право да ги изразява свободно.

Чл. 5. Всяко дете има право на закрила срещу нарушаващи неговото достойнство методи на възпитание, физическо, психическо или друго насилие или форми на въздействие.

Чл. 6. Всяко дете има право на закрила за нормалното му физическо, умствено, нравствено и социално развитие.

Чл. 7. Всяко дете и всяко семейство заслужават да бъдат подпомогнати да развият пълния си потенциал.

Чл. 8. Всяко дете има право във всички случаи да се защитава по най-добър начин интересите му.

Чл. 9. Всяко дете, попаднало в риск, има нужда от специална закрила за извеждането му от рисковата ситуация.

Чл. 10. Децата с изявени дарби се ползват от мерките за специална закрила.

Чл. 11. Работещите с деца трябва да притежават определени личностни, морални и социални качества.

Раздел II. МОРАЛНИ ОТГОВОРНОСТИ КЪМ ДЕТЕТО

Чл. 12. Да основаваме практиката си на съвременните знания за детското и юношеското развитие и познаването на индивидуалните особености на всяко дете.

Чл. 13. Да разбираме и уважаваме уникалността на всяко дете.

Чл. 14. Да се съобразяваме със специфичната уязвимост на всяко дете.

Чл. 15. Да създаваме безопасна и здравословна среда, която стимулира социалното, емоционалното и физическото развитие на детето.

Чл. 16. Да подкрепяме правото на детето на свободно изразяване на мнение по всички въпроси от негов интерес.

Чл. 17. Да работим в най-добрия интерес на детето.

Чл. 18. Да осигуряваме на децата с увреждания равни възможности за достъп до адекватни грижи и образование.

Чл. 19. Да не участваме в практики, които не зачитат достойнството на детето или са опасни и вредни за физическото и емоционално му здраве и развитие.

Чл. 20. Да не участваме в практики, които дискриминират по някакъв начин децата на основата на раса, етнически произход, религия, пол, националност, език, способности, или на базата на статуса, поведението или убежденията на родителите им.

Чл. 21 Да познаваме симптомите на насилие над дете - физическо, сексуално, вербално, емоционално малтретиране или занемаряване. Да познаваме и спазваме законите и процедурите, защитаващи детето от насилие.

Чл. 22. При съмнение за малтретиране да уведомяваме органите за закрила на детето и да следим дали са предприети необходимите мерки.

Чл. 23. Когато друго лице изкаже подозрения за малтретиране на дете, да му окажем пълно съдействие за предприемане на подходящи действия за закрила на детето.

Чл. 24. Когато ни станат известни действия или ситуации, които заплашват здравето и сигурността на детето, ние имаме моралната и законова отговорност да информираме органите по закрила на детето.

Раздел III. МОРАЛНИ ОТГОВОРНОСТИ КЪМ СЕМЕЙСТВОТО

Чл. 25. Наша първостепенна отговорност е да подпомогнем семейството при отглеждането и възпитанието на децата.

Чл. 26. Да зачитаме достойнството на всяко семейство както и неговите култура, обичаи, език и убеждения.

Чл. 27. Да уважаваме ценностите на семейството при отглеждане и възпитание на децата и правото му да взема решения за своите деца.

Чл. 28. Да информираме семейството за всички решения, отнасящи се до детето, и когато е подходящо, да го включваме във вземането на такива решения.

Чл. 29. Да зачитаме правото на семейството да бъде информирано за начина, по който работим с детето му.

Чл. 30. Да информираме родителите за изследователските проекти, включващи техните деца и да се стремим да им даваме възможност да упражняват правото си да откажат участието, без да изпитват чувство за вина. Да не позволяваме и да не участваме в изследвания, които по някакъв начин могат да застрашат здравето, образованието, развитието или благополучието на детето

Чл. 31. Да не използваме нашите отношения със семейството за лично облагодетелстване. Да не влизаме в отношения с членовете на семейството, които могат да навредят на ефективността на работата ни с детето.

Чл. 32. Да осигуряваме конфиденциалност на информация и да зачитаме правото на семейството на личен живот с изключение на случаите на малтретиране и лоша грижа. Това не важи в случаите, когато имаме основания да считаме, че благополучието на детето е в риск.

Чл. 33 Разкриването на поверителна информация за детето може да стане само с разрешение на семейството. Това не важи в случаите на малтретиране и лоша грижа.

Чл. 34. В случаите, когато има конфликт между членовете на семейството, ще работим открито, споделяйки наблюденията си за детето, за да помогнем на всички включени страни да вземат информирано решение, като стриктно ще се въздържаме от вземане на страна в конфликта

Раздел IV. МОРАЛНИ ОТГОВОРНОСТИ КЪМ КОЛЕГИТЕ

Чл. 35. Да изграждаме и поддържаме отношения на уважение, доверие, сътрудничество и колегиалност.

Чл. 36. Да обменяме информация и ресурси, които имат отношение към благополучието и закрилата на правата на детето.

Чл. 37. Да работим за утвърждаване собствения и на колегите си авторитет, като се въздържаме от действия, които биха уронили престижа на професията и/или училището.

Раздел V. МОРАЛНИ ОТГОВОРНОСТИ КЪМ ОБЩЕСТВОТО

Чл. 38. Да предоставяме висококачествени програми и услуги. Да не предлагаме услуги, за които не притежаваме компетентност, квалификация или ресурси и правоспособност.

Чл. 39. Да работим за създаване на сигурна обществена среда, в която детето да получава адекватни грижи, храна, подслон, възпитание и да живее без насилие.

Чл. 40. Да работим за популяризиране правата на децата, както и за повишаване чувствителността на обществото към нарушаването им.

Чл. 41. Да работим за подкрепа на законите и политиките, които подпомагат благополучието на децата и семействата им и да се противопоставяме на тези, които го нарушават.

Раздел VI. ПРОФЕСИОНАЛНА ЕТИКА И ПОВЕДЕНИЕ

Чл. 42. Педагогическият специалист/Служителят не трябва да иска, приема или разпределя подаръци, дарения, хонорари, услуги или други облаги за себе си или семейството си, за близки или колеги, които могат да доведат до пристрастност или да окажат влияние върху изпълнението на служебните му задължения, преценката или функцията му, или да бъдат възнаграждение за това.

Чл. 43. Педагогическият специалист /Служителят трябва да ползва повереното му имущество с грижата на добър стопанин и да информира своевременно при загуба или повреда.

Чл. 44. В изпълнение на заеманата длъжност педагогическият специалист/служителят се стреми максимално ефективно, компетентно и икономично да разходва средствата, услугите и финансовите източници, които са му поверени.

Чл. 45. Бившият педагогическият специалист/служител трябва да се въздържа от коментари или действия, които биха причинили вреда или загуба на доверие в образователната система, към училището или към когото и да е от служителите в системата.

Раздел VII. УЧИЛИЩНА КОМИСИЯ ПО ЕТИКА

Чл. 46. (1) За спазването на Етичния кодекс и разрешаване на възникнали с приложението му казуси към СУ „Христо Ботев” град Лозница се създава **Училищна комисия по етика**.

(2) Съставът и членовете на Комисията по етика се определя и избира на ПС за срок от три години.

(3) Комисията се състои от 3 - ма членове.

Чл. 47. Всеки заинтересован член на училищния персонал, ученик или родител може да внесе жалба в Комисията по етика.

Чл. 48. (1) Комисията по етика разглежда постъпилите жалби и се произнася с мотивирано становище най-късно в двумесечен срок от постъпването им.

(2) При установено неспазване на този Кодекс комисията прави предложение за налагане на санкция и/или административни мерки по Кодекса на труда.

(3) Непроизнасянето в срок се счита за отказ от налагане на санкция.

Чл. 49. Видове санкции и административни мерки, предлагани от комисията по етика:

- Морални;
- По Кодекса на труда.

Чл. 50. Комисията по етика е длъжна веднъж годишно да отчита своята дейност пред ПС на СУ „Христо Ботев”.

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ:

§ 1. Правилата на поведение, съдържащи се в този кодекс, са неизменна част от ежедневната работа на педагогическите специалисти и служителите в училище.

§ 2. Спазването на етичните правила за поведение е гаранция за законността на действията на педагогическите специалисти и служителите и защита от неоснователни обвинения.

§ 3. Настоящият Етичен кодекс е отворен документ, подлежащ на развитие и обогатяване.